Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2025)0122

Maaseutualueiden vahvistaminen unionissa koheesiopolitiikan avulla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. kesäkuuta 2025 maaseutualueiden vahvistamisesta unionissa koheesiopolitiikan avulla (2024/2105(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2024 annetun komission kertomuksen EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisiosta: keskeiset saavutukset ja etenemistavat (COM(2024)0450),

– ottaa huomioon 15. syyskuuta 2022 antamansa päätöslauselman EU:n raja-alueista: Euroopan yhdentymisen koekentät[1],

– ottaa huomioon 8. toukokuuta 2025 antamansa päätöslauselman yhdeksännestä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevästä kertomuksesta[2],

– ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2023 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon älykästä eurooppalaista maaseutua edistävistä tavoitteista ja välineistä[3],

– ottaa huomioon 1. joulukuuta 2022 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon koheesiopolitiikan tuen lisäämisestä maantieteellisistä ja väestöön liittyvistä haitoista kärsiville alueille (SEUT-sopimuksen 174 artikla)[4],

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 39, 174, 175 ja 349 artiklan,

---

1 EUVL C 125, 5.4.2023, s. 114.
2 Hyväksytyt tekstit, P10_TA(2025)0098.
3 EUVL C 188, 30.5.2023, s. 14.
4 EUVL C 79, 2.3.2023, s. 36.

– ottaa huomioon vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 17. joulukuuta 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2093[1],

– ottaa huomioon puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki)[2],

– ottaa huomioon jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115[3],

– ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2116[4],

– ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä 24. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1060[5],

– ottaa huomioon Digitaalinen Eurooppa -ohjelman perustamisesta ja päätöksen (EU) 2015/2240 kumoamisesta 29. huhtikuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/694[6],

---

1 EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj.
2 EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
3 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
4 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
5 EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
6 EUVL L 166, 11.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/694/oj.

– ottaa huomioon Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa harjoitettavaa kumppanuutta koskevista eurooppalaisista käytännesäännöistä 7. tammikuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 240/2014[1],

– ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 20 peruspalvelujen saatavuudesta,

– ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisista ja heidän asemastaan maaseutualueilla[2],

– ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2022 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan merkityksestä innovatiivisten ja älykkäiden muutosten sekä tieto- ja viestintätekniikan alueellisen yhteenliitettävyyden edistämisessä[3],

– ottaa huomioon 13. joulukuuta 2022 antamansa päätöslauselman EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisiosta – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet vuoteen 2040 mennessä[4],

– ottaa huomioon 23. marraskuuta 2023 antamansa päätöslauselman osaamispotentiaalin hyödyntämisestä EU:n alueilla[5],

– ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2024 annetun komission tiedonannon yhdeksännestä koheesiokertomuksesta (COM(2024)0149),

– ottaa huomioon 30. kesäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet” (COM(2021)0345),

– ottaa huomioon 19. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio – Maatalous- ja elintarvikealasta houkutteleva tuleville sukupolville” (COM(2025)0075),

– ottaa huomioon 3. toukokuuta 2022 annetun komission tiedonannon ”Asetetaan ihmiset etusijalle, varmistetaan kestävä ja osallistava kasvu ja hyödynnetään EU:n syrjäisimpien alueiden mahdollisuudet” (COM(2022)0198),

---

1 EUVL L 74, 14.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.
2 EUVL C 298, 23.8.2018, s. 14.
3 EUVL C 347, 9.9.2022, s. 37.
4 EUVL C 177, 17.5.2023, s. 35.
5 EUVL C, C/2024/4225, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4225/oj.

– ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevasta toimintasuunnitelmasta (COM(2021)0141),

– ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2020 annetun komission kertomuksen väestönmuutoksen vaikutuksesta (COM(2020)0241),

– ottaa huomioon 27. tammikuuta 2021 julkaistun komission vihreän kirjan väestön ikääntymisestä – Sukupolvien välisen solidaarisuuden ja vastuullisuuden edistäminen (COM(2021)0050),

– ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” (COM(2020)0381),

– ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto takaisin osaksi elämäämme” (COM(2020)0380),

– ottaa huomioon 17. marraskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n maaperästrategia – Terveestä maaperästä hyötyä ihmisille, elintarvikkeille, luonnolle ja ilmastolle” (COM(2021)0699),

– ottaa huomioon maanviljelijöiden ja muiden maaseutualueilla työskentelevien ihmisten oikeuksia koskevan YK:n julistuksen, jonka YK:n ihmisoikeusneuvosto hyväksyi 28. syyskuuta 2018,

– ottaa huomioon 7. maaliskuuta 2016 hyväksytyn naisten syrjinnän poistamista käsittelevän YK:n komitean yleisen suosituksen nro 34 (2016) maaseudun naisten oikeuksista,

– ottaa huomioon 3. toukokuuta 2022 antamansa päätöslauselman luonnonmukaista maataloutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta[1],

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan teettämän Euroopan maatalousmallin tulevaisuutta ja maatilojen ja viljelijöiden vähenemisen sosioekonomisia ja alueellisia vaikutuksia EU:ssa koskevan tutkimuksen ”The future of the European Farming Model: Socio-economic and territorial implications of the decline in the number of farms and farmers in the EU”, jonka rakenne- ja koheesiopolitiikkayksikkö julkaisi huhtikuussa 2022,

– ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2022 antamansa päätöslauselman EU:n kiireellisen toimintasuunnitelman tarpeesta elintarviketurvan

---

1 EUVL C 465, 6.12.2022, s. 22.

varmistamiseksi EU:ssa ja sen ulkopuolella Venäjän hyökättyä Ukrainaan[1],

– ottaa huomioon 3. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman maaseutu- ja vuoristoalueiden sekä syrjäisten alueiden erityistarpeisiin vastaamisesta[2],

– ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman vuoteen 2030 ulottuvasta EU:n biodiversiteettistrategiasta – Luonto takaisin osaksi elämäämme[3],

– ottaa huomioon elokuussa 2019 julkaistun komission kertomuksen, jossa arvioidaan YMP:n vaikutuksia sukupolvenvaihdokseen, paikalliseen kehitykseen ja työpaikkoihin maaseutualueilla[4],

– ottaa huomioon 26. tammikuuta 2022 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon aiheesta ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio”[5],

– ottaa huomioon 19. helmikuuta 2025 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon ”Miten vuoden 2027 jälkeinen Leader-ohjelma ja yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen voisivat auttaa parantamaan EU:n pitkän aikavälin maaseutuvision täytäntöönpanoa”[6],

– ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2022 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio”[7],

– ottaa huomioon 19. lokakuuta 2023 antamansa päätöslauselman EU:n maatilojen sukupolvenvaihdoksesta tulevaisuudessa[8],

– ottaa huomioon huhtikuussa 2024 julkaistun Enrico Lettan raportin sisämarkkinoiden tulevaisuudesta,

---

1 EUVL C 361, 20.9.2022, s. 2.
2 EUVL C 11, 13.1.2020, s. 15.
3 EUVL C 67, 8.2.2022, s. 25.
4 Euroopan komissio: Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto, ADE s.a, CCRI, OIR, Micha, E. et al., Evaluation of the impact of the CAP on generational renewal, local development and jobs in rural areas – Final report, julkaisutoimisto, 2019, https://data.europa.eu/doi/10.2762/364362.
5 EUVL C 270, 13.7.2022, s. 18.
6 EUVL C, C/2025/1703, 26.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.
7 EUVL C 290, 29.7.2022, s. 137.
8 EUVL C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.

– ottaa huomioon parlamentin aluekehitysvaliokunnan tilaaman tutkimuksen ”EU Cohesion Policy in non-urban areas”, jonka rakenne- ja koheesiopolitiikkayksikkö julkaisi syyskuussa 2020,

– ottaa huomioon 12. joulukuuta 2024 hyväksytyn maaseutusopimuksen koordinointiryhmän julistuksen maaseutualueiden tulevaisuudesta ja maaseudun kehittämispolitiikasta Euroopan unionissa,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A10-0092/2025),

A. ottaa huomioon, että tällä hetkellä 137 miljoonaa unionin kansalaista, eli lähes joka kolmas, asuu maaseutualueella ja että maaseudun osuus EU:n pinta-alasta on noin 83 prosenttia; ottaa huomioon, että kolmannes maaseutualueiden väestöstä asuu raja-alueella; ottaa huomioon, että 77 prosenttia (134 miljoonaa hehtaaria) maatalousmaasta ja 79 prosenttia (148 miljoonaa hehtaaria) metsästä sijaitsee maaseudulla;

B. ottaa huomioon, että Eurostatin mukaan maaseutualueilla keskitulo on 87,5 prosenttia kaupunkialueiden keskitulosta;

C. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikan rahoituksessa on edelleen eroja kaupunki- ja maaseutualueiden välillä ja että kaupunkialueet saavat kolme kertaa enemmän koheesiorahoitusta kuin maaseutualueet[1];

D. toteaa, että vuodesta 1991 lähtien maaseutualueilla sovellettu Leader-menetelmä, jota sittemmin on tuettu yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen välineellä (CLLD) paikallisten toimintaryhmien kautta, on osoittanut, että sillä voidaan saada paikallisia toimijoita mukaan innovatiivisiin ja räätälöityihin strategioihin ja lisätä niiden vaikutusmahdollisuuksia;

E. toteaa, että maaseutualueet ovat Euroopan talouden selkäranka ja niiden suojissa on syntynyt monia vähemmän tunnettuja eurooppalaisia menestystarinoita ja ne ovat erottamaton osa Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta; ottaa huomioon, että ne ovat olennaisen tärkeitä elintarviketuotannon ja -turvan kannalta ja että ne toimivat maisemien, elävän maaseutuperinnön sekä sosiaalisten ja kulttuuristen perinteiden vaalijoina; ottaa huomioon, että niillä on keskeinen rooli EU:n strategisen riippumattomuuden edistämisessä maatalousalan välityksellä, joka on edelleen yksi EU:n strategisista painopisteistä; ottaa huomioon, että maaseutualueet

---

1 Euroopan alueiden komitea, ”Vuosikertomus Euroopan unionin alueiden ja kuntien tilasta”, 7. lokakuuta 2024.

symboloivat monia seikkoja, jotka tekevät Euroopasta houkuttelevan ja asuinkelpoisen;

F. ottaa huomioon, että vähemmistökielten aseman parantaminen voi lisätä tietoisuutta paikallisista erityispiirteistä, lisätä matkailun houkuttelevuutta ja edistää kulttuuriin, koulutukseen, käsityötaitoon ja perinteisiin tuotteisiin liittyvää taloudellista toimintaa;

G. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian myötä muutos ajattelutavassa kävi ilmeiseksi kansalaisten ymmärrettyä maaseutualueiden potentiaalin ratkaisuna kriiseistä johtuviin haasteisiin, sillä maaseutu tarjoaa turvallisemman, kestävämmän ja luotettavan elinympäristön;

H. toteaa, että koheesiopolitiikan varat eivät yksin riitä vastaamaan unionin maaseutualueiden kasvaviin tarpeisiin ja haasteisiin; katsoo, että on varmistettava suurempi synergia ja täydentävyys muiden EU:n politiikanalojen, erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan (YMP), kanssa, jotta voidaan maksimoida maaseutualueilla tehtävien investointien vaikutus ja edistää maatalouden nykyaikaistamista sekä keskeisten palvelujen ja infrastruktuurin kehittämistä;

I. ottaa huomioon, että yli 40 prosenttia maaseutualueiden maa-alasta on maatalouden käytössä, mutta valitettavasti maa-, metsä- ja kalatalouden merkitys maaseutualueilla on vähentynyt niin taloudessa kuin työllistäjänäkin ja niiden osuus kaikista työpaikoista on enää 12 prosenttia ja bruttoarvonlisäyksestä 4 prosenttia;

J. ottaa huomioon, että parlamentin tutkimuksessa Euroopan maatalousmallin tulevaisuudesta todetaan, että EU:ssa saatetaan menettää 6,4 miljoonaa tilaa vuoteen 2040 mennessä, jolloin niiden lukumäärä laskisi 3,9 miljoonaan, kun vuonna 2016 tiloja oli 10,3 miljoonaa;

K. ottaa huomioon, että SEUT 174, 175 ja 349 artiklan mukaan EU pyrkii vähentämään alueiden välisiä kehityseroja ja koordinoimaan politiikkojaan, myös käyttämällä Euroopan rakenne- ja investointirahastoja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteen saavuttamiseksi kiinnittäen erityistä huomiota maaseutualueisiin;

L. katsoo, että kaikkien alueiden on edelleen voitava saada rahoitusta tulevassa koheesiopolitiikassa, jopa vahvojen alueiden, joilla on merkittäviä muutoshaasteita;

M. katsoo, että alueellisilla toimijoilla on parempi ymmärrys siitä, mitkä hankkeet olisi asetettava etusijalle koheesiorahastoista myönnettävän tuen osalta, jotta voidaan varmistaa resurssien jakaminen tavalla, joka parhaiten vastaa niiden alueiden erityistarpeita;

N. katsoo, että maaseutualueille myönnettäviä koheesiopolitiikan varoja olisi edelleen yksinkertaistettava, jotta voidaan vähentää paitsi lopullisiin edunsaajiin myös asianomaisiin viranomaisiin kohdistuvaa hallinnollista rasitetta ja siten myös lisätä varojen käyttöastetta;

O. ottaa huomioon, että erityisesti maaseutualueilla on edessään väestökehitykseen liittyviä ja rakenteellisia haasteita, kuten ikääntyminen, väestökato, aivovuoto, miesten ja naisten välinen kasvava eriarvoisuus, eriarvoisuus kaupunkialueisiin verrattuna, maa- ja metsätalousalan rakennemuutokset, luonnonkatastrofien seuraukset, energian ja liikenteen hintojen nousu, palvelujen ja infrastruktuurin puute erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien ja vammaisten henkilöiden kohdalla, näiden haasteiden vaikutus tulotasoon ja työmarkkinoihin ja siitä seuraava työttömyysasteen nousu sekä edelleen merkittävänä pysyvä digitaalinen kuilu;

P. toteaa, että väestökehitykseen liittyvät haasteet ovat erityisen vakavia EU:n maatalousväestön kohdalla, sillä suurin osa viljelijöistä on yli 50-vuotiaita;

Q. katsoo, että yhteenkuuluvuuden vahvistaminen maaseutualueilla edellyttää sellaisten toimenpiteiden ja aloitteiden hyväksymistä, joilla pyritään tukemaan perheitä, myös auttamalla nuoria ja vanhempia yhteensovittamaan perhe- ja työelämä ja siten edistämään näiden yhteisöjen kestävää kehitystä;

R. ottaa huomioon, että Euroopan maaseutualueilla ja eurooppalaisilla viljelijöillä on jo nyt ratkaiseva merkitys ilmastosiirtymässä, sillä ilmastonmuutos vaikuttaa näihin alueisiin ja tähän väestöön eniten sekä taloudellisesti että sosiaalisesti, ja toteaa, että viljelijöiden ponnistelujen ansiosta osa maatalouden haitallisista ympäristövaikutuksista on vähentynyt merkittävästi vuosien mittaan; ottaa huomioon, että EU:n maatalousala vähensi kasvihuonekaasupäästöjään merkittävästi yhteensä 24 prosenttia vuosina 1990–2021, sen osuus uusiutuvan energian tuotannosta on 72 prosenttia ja sen potentiaalista on hyödyntämättä 78 prosenttia;

S. toteaa, että väestörakenteen muutokset eivät vaikuta yhtä lailla kaikkiin maihin ja alueisiin, vaan niillä on suurempi vaikutus vähemmän kehittyneisiin alueisiin, sillä ne pahentavat olemassa olevaa alueellista ja sosiaalista eriarvoisuutta; katsoo, että on löydettävä ratkaisuja alueelliseen epätasapainoon ja siihen, että alueiden lähentyminen on epätasaista osan niistä pudotessa kehityksen vauhdista; ottaa huomioon, että vähemmän kehittyneet alueet, kuten EU:n maaseutualueet ja syrjäisimmät alueet, tarvitsevat erityistä huomiota ja tukea erityispiirteidensä vuoksi;

T. ottaa huomioon, että maaseudulla asuvan väestön kokonaisosuus on pienentynyt huomattavasti EU:n tasolla viimeisten 50 vuoden aikana erityisesti ikääntymisen ja maaltamuuton vuoksi; toteaa, että yli 65-

vuotiaiden osuus väestöstä on suurin maaseudulla[1]; toteaa, että Euroopan maaseutualueiden väkiluvun arvioidaan vuoteen 2033 mennessä vähentyvän 30 miljoonalla vuoteen 1993 verrattuna;

U. ottaa huomioon, että terveydenhuollon, vesihuollon, kohtuuhintaisen asumisen, liikenneyhteyksien, digitaalisen infrastruktuurin, koulutuksen, rahoituspalvelujen ja virkistys- ja kulttuuritoiminnan puute tai rajallinen saatavuus vahvistavat etenkin naisten, nuorten, ikääntyneen väestön ja vähemmistöjen kielteistä mielikuvaa alueista ja erityisesti maaseudusta, raja-alueista ja rajat ylittävistä alueista, sisämaa-, vuoristo- ja saaristoalueista sekä syrjäisimmistä alueista asuin- ja työskentelypaikkoina; ottaa huomioon, että liikenne- ja digitaali-infrastruktuurin alueellisten yhteyksien puute vaikuttaa erityisesti rajat ylittäviin alueisiin; ottaa huomioon, että vakaiden työllistymismahdollisuuksien puuttuminen vaikuttaa voimakkaasti maaseutualueisiin, mikä pakottaa nuoret ja erityisesti naiset muuttamaan;

V. ottaa huomioon, että veden saatavuus ja laatu ovat ratkaisevassa asemassa maaseudun tasapuolisten, kestävien ja tuottavien elinkeinojen varmistamisessa;

W. toteaa, että olisi keskityttävä enemmän ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, joilla parannetaan Euroopan maaseudun kykyä selviytyä luonnonkatastrofeista; katsoo, että yhdennetty lähestymistapa vesivarojen hoitoon on olennaisen tärkeä sekä tulvien ehkäisemiseksi että kuivuusjaksoista selviytymiseksi erityisesti EU:n varojen johdonmukaisen käytön avulla;

X. ottaa huomioon, että energiaköyhyys vaikuttaa välittömimmin maaseutualueisiin erityisesti itäisen ja eteläisen Euroopan ja Välimeren alueella ja että niillä on erityisiä haasteita, jotka liittyvät aavikoitumiseen, metsäpaloihin, ilmastonmuutokseen ja siihen liittyviin epäsymmetrisiin riskeihin, vesivarojen niukkuuteen ja heikkoon infrastruktuuriin ja jotka edellyttävät kohdennettua lähestymistapaa koheesiopolitiikassa;

Y. ottaa huomioon, että suurin osa EU:n biologisesta monimuotoisuudesta on maaseutualueilla, mutta suojeltujen luontotyyppien ja lajien suojelun taso on edelleen heikko ja heikkenee entisestään ilmastonmuutoksen ja maaperän ja veden laadun heikkenemisen vuoksi, millä on kielteinen vaikutus luonnonvaroihin; ottaa huomioon, että biologisen monimuotoisuuden köyhtymisellä on vakavia taloudellisia seurauksia maatalousalalle ja että se vaikuttaa kielteisesti maaseutumatkailun houkuttelevuuteen;

Z. ottaa huomioon, että siirtyminen puhtaaseen energiaan, talouden monipuolistaminen ja uusiutuvien energialähteiden käytön laajentaminen tarjoavat maaseutualueille ja vähemmän kehittyneille alueille merkittäviä mahdollisuuksia, joiden avulla ne voivat

---

1 SWD(2023)0021.

hyödyntää luonnonvarojaan ja maantieteellisiä etujaan ja ottaa tulevaisuudessa käyttöön koko potentiaalinsa uusiutuvan energian tuotannossa;

AA. ottaa huomioon, että nämä alueet kärsivät eniten väestökadosta ja että erityisesti nuoret lähtevät näiltä alueilta työpaikkojen ja uranäkymien puutteen vuoksi, mikä lisää maaltapakoa ja kasvattaa ikääntyneiden osuutta ja sosiaalisen eristyneisyyden riskiä;

AB. ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien 15–29-vuotiaiden nuorten osuus on suurin maaseutualueilla (12,6 prosenttia)[1];

AC. ottaa huomioon, että sukupolvenvaihdokset ovat yksi yhteisen maatalouspolitiikan yhdeksästä keskeisestä tavoitteesta;

AD. ottaa huomioon, että Euroopassa lopettaa joka päivä maatiloja, maitotiloja, viinitiloja ja oliiviöljytiloja ja että vain harvoja tällaisia tiloja hoitaa alle 35-vuotias viljelijä; ottaa huomioon, että vihreän siirtymän kunnianhimoisista tavoitteista seuraa sekä mahdollisuuksia että riskejä taloudelliselle, sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle sekä Euroopan maataloudelle;

AE. ottaa huomioon, että tapamme tuottaa ruokaa on muovannut maisemia, jotka ovat luonteenomaisia Euroopalle; ottaa huomioon, että dynaamiset maaseutualueet edistävät laadukasta elintarviketuotantoa, joka puolestaan tukee maaseutualueiden taloutta; katsoo, että näiden yhteyksien vahvistaminen elintarvikkeiden ja alueiden välillä sekä maaseutualueiden elvyttäminen ovat olennaisen tärkeitä Euroopan maatalouden tulevaisuuden kannalta;

AF. katsoo, että vahva koheesiopolitiikka on olennaisen tärkeä, jotta voidaan taata oikeus jäädä kotiseudulle -periaatteen tehokas soveltaminen maaseutualueilla, mikä edellyttää toimia monilla tasoilla, muun muassa talouden vakauden edistämistä ja väestökadon ehkäisemistä; korostaa, että keskeisten julkisten hyödykkeiden ja palvelujen saatavuuden varmistaminen kaikille kansalaisille ja erityisesti nuorille asuinpaikasta riippumatta on ratkaisevan tärkeää; katsoo, että tätä varten on edistettävä kohdennettuja investointeja infrastruktuuriin, palveluihin, koulutukseen ja innovointiin;

1. panee tyytyväisenä merkille 27. maaliskuuta 2024 annetun komission kertomuksen ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio: keskeiset saavutukset ja etenemistavat” ja on samaa mieltä sen yleisistä tavoitteista;

2. panee merkille maaseutuvision neljä toiminta-aluetta ja 30 toimea, joista maaseutua koskeva EU:n toimintasuunnitelma koostuu;

---

[1] Vuosikertomus Euroopan unionin alueiden ja kuntien tilasta, 2024.

kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota sen täytäntöönpanoon;

3. korostaa maaseudun keskeistä merkitystä eri jäsenvaltioiden talousmallien sekä sosiaalisten ja alueellisten järjestelyjen muotoutumisessa, erityisesti maatalous- ja elintarviketuotannon perustana mutta myös korvaamattoman kulttuuri- ja maisemaperinnön vaalijana; panee kuitenkin merkille, että maaseutualueiden merkitystä aliarvioidaan edelleen ja niille suunnattu rahoitus on riittämätöntä; katsoo, että EU:n velvollisuutena on edistää näiden alueiden tehokasta elvyttämistä toteuttamalla lisätoimia, jotta maaseutualueille voidaan tarjota asianmukaiset välineet ja ne voivat ratkaista kohtaamansa huomattavat pitkän aikavälin haasteet, jotka vaikuttavat yhä enemmän alueiden kilpailukykyyn ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, jotta voidaan säilyttää Euroopan monimuotoisuus ja taata se, että unionin edistyminen ei tapahdu maaseutualueiden ja niiden asukkaiden kustannuksella;

4. pitää tärkeänä kehittää lyhyitä toimitusketjuja ja edistää sellaisten merkintäjärjestelmien käyttöä, joissa otetaan huomioon maaseutualueiden perinteisten tuotteiden laatu ja moninaisuus; korostaa, että koulujen ja sairaaloiden ruokaloiden kaltaisilla yleisillä ruokaloilla voi olla suuri merkitys maatalouselintarvikkeiden lyhyiden toimitusketjujen kehittämisessä;

5. panee merkille pienten ja keskisuurten kaupunkien keskeisen merkityksen maaseudun kehityskeskuksina ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan erityisesti niiden taloudellisia, sosiaalisia ja infrastruktuuritoimintoja, elvyttämään kaupunkien keskustoja, hyödyntämään paremmin maaseutualueiden ja suurten suurkaupunkialueiden välisiä synergioita ja varmistamaan tasapainoisemman aluekehityksen;

6. korostaa, että tarvitaan kiireellisesti köyhyyttä maaseutualueilla torjuvia toimenpiteitä, joilla kehitetään kohdennettuja strategioita sosiaaliturvan parantamiseksi, luodaan taloudellisia mahdollisuuksia ja tuetaan erityisen haavoittuvassa asemassa olevia väestöryhmiä köyhyyden kierteen katkaisemiseksi;

7. korostaa, että maaseutualueet ovat keskeisiä toimijoita ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämisessä; korostaa tarvetta lisätä investointeja maaseutualueiden tutkimukseen ja innovointiin erityisesti kestävän maatalouden, uusiutuvan energian, digitalisaation ja innovatiivisten liikkumisratkaisujen aloilla maaseutualueiden kilpailukyvyn ja selviytymiskyvyn parantamiseksi, energiaomavaraisuuden aikaansaamiseksi ja uusien työllistymismahdollisuuksien luomiseksi; kannustaa kestävään metsänhoitoon ja metsäpalojen ehkäisemiseen, myös edistämällä sellaisen biomassan käyttöä, joka kerätään aiheuttamatta haittaa metsäekosysteemeille;

8. kehottaa lisäämään uusiutuvan energian käyttöä maaseutualueilla, koska sen avulla voidaan vähentää energiakustannuksia, ja ottamaan kansalaisyhteiskunnan ja paikallisyhteisöt mukaan; korostaa, että tarvitaan taloudellisia kannustimia, toimenpiteitä, kuten uusiutuvan energian yhteisöjä, ja yksinkertaistettuja hallinnollisia prosesseja alueellisen energiaomavaraisuuden ja kestävyyden lisäämiseksi välttäen samalla kielteisiä vaikutuksia elintarviketuotantoon, maan saatavuuteen ja hintoihin sekä sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen; kehottaa luomaan erityisen rahoitusmekanismin aurinkosähkön, tuulivoiman ja muiden uusiutuvien energialähteiden asentamista varten;

9. kehottaa lisäämään tukea maaseutualueiden vanhojen rakennusten, myös historiallisten rakennusten, kirkkojen ja muiden uskonnonharjoittamispaikkojen, urheiluhallien ja koulujen, säilyttämiseen, kunnostamiseen ja muuntamiseen energiatehokkuuden, kestävyyden ja turvallisuuden parantamiseksi; kehottaa investoimaan julkisen infrastruktuurin nykyaikaistamiseen säilyttäen samalla mahdollisuuksien mukaan historialliset rakenteet; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään kohdennettuja politiikkoja, joilla tuetaan maaseudulla sijaitsevien asuntojen kunnostamista ja energiatehokasta jälkiasennusta, maaseudulta ensiasunnon ostaville, erityisesti nuorille ja perheille suunnattuja taloudellisia kannustimia ja paikallisyhteisöjen tarpeisiin mukautetun kestävän ja kohtuuhintaisen asuntotuotannon kehittämistä, mikä lisäisi näiden alueiden houkuttavuutta ja elpymistä;

10. pyytää komissiota arvioimaan SEUT 174, 175 ja 349 artiklaa ja panemaan ne täysimääräisesti täytäntöön alueiden välisen kehityskuilun umpeen kuromiseksi, myös infrastruktuurin osalta, ja varmistamaan, että kaikissa EU:n politiikoissa sovelletaan koheesioon kohdistuvien haittavaikutusten välttämisen periaatetta ja että niissä noudatetaan mahdollisuuksien mukaan myös määrätietoisempaa koheesiota edistävää lähestymistapaa erityisesti maaseutualueilla ja alueilla, joihin teollisuuden muutosprosessi, väestöhaasteet ja väestökato erityisesti vaikuttavat, sekä alueilla, joita uhkaa väestökato, kuten syrjäisimmät alueet, saaret, raja-alueet ja rajat ylittävät alueet sekä vuoristoalueet;

11. kehottaa komissiota laatimaan maaseutustrategian vuoden 2027 jälkeistä ohjelmakautta varten; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan maaseutu-ulottuvuuden sisällyttämisen asiaankuuluviin politiikkoihin ja varmistamaan, että strategialla edistetään maaseutualueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä, ja osoittamaan erityisresursseja maatalouden nykyaikaistamiseen, maaseudun pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) ja startup-yritysten tukemiseen sekä lyhyiden toimitusketjujen edistämiseen, jotta maaseutualueista voidaan tehdä verkottuneempia, kilpailukykyisempiä, selviytymiskykyisempiä ja houkuttelevampia nuorten ja investoijien kannalta, millä varmistetaan tasapainoinen ja kestävä kehitys pitkällä aikavälillä ja

parannetaan elämänlaatua; korostaa tässä yhteydessä, että aidosti tehokas EU:n tason maaseutuvaikutusten arviointimekanismi on tärkeä, jotta voidaan arvioida kaikkien asianomaisten toimintapolitiikkojen potentiaali ja lieventää niiden mahdollisia kielteisiä vaikutuksia maaseutualueisiin;

12. korostaa, että jotta voidaan varmistaa maaseutualueiden pitkän aikavälin vauraus ja tukea vahvaa maatalousalaa tämän vaurauden säilyttämiseksi, seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä on olennaisen tärkeää vahvistaa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, EU:n tutkimuksen ja innovoinnin lippulaivaohjelman eli Horisontti Eurooppa -puiteohjelman ja yhteisen maatalouspolitiikan välisiä synergioita;

13. pyytää komissiota esittämään vuoteen 2027 mennessä sekä kertomuksen maaseutuvaikutusten arviointimekanismin soveltamisesta EU:n tason politiikkoihin ja toimiin että saavutetut tulokset;

14. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle kohdennetut investoinnit ja politiikkatoimet, joilla tuetaan siirtymistä uuteen viljelijäsukupolveen, jotta voidaan nykyaikaistaa EU:n maataloutta ja luoda uusia mahdollisuuksia maaseutualueilla;

15. korostaa koheesiopolitiikan ratkaisevaa merkitystä maaseutualueiden kehittämisessä, sillä se on hajautettu, tehokas taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen väline, jonka avulla alueet voivat käsitellä näitä unionin erityishaasteita; korostaa tässä yhteydessä, että koheesiopolitiikan olisi edelleen oltava vuoden 2027 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen keskeinen pilari siten, että määrärahat säilytetään vähintään nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen 2021–2027 tasolla, jotta varmistetaan sen perustavanlaatuinen rooli alueellisten erojen vähentämisessä ja sellaisen selviytymiskykyisemmän ja kilpailukykyisemmän Euroopan luomisessa, jossa ketään ei jätetä jälkeen; kehottaa tutkimaan seuraavassa koheesiopolitiikan kehyksessä mahdollisuutta tarjota maaseutu- ja vuoristoalueille riittävät resurssit ja täydentää BKT:tä alueellisella tasolla muilla indikaattoreilla; muistuttaa, että on noudatettava koheesiopolitiikan perusperiaatteita, kuten kumppanuutta, monitasoista hallintoa, paikkalähtöistä lähestymistapaa ja yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia, jotta voidaan edistää kehitystä ja vastata maaseutualueiden erityistarpeisiin ja -haasteisiin keskittyen erityisesti välineisiin, joilla tuetaan kestävää kasvua ja kehitystä sekä nuorten ja naisten työllisyyttä, myös naisiin kohdistuvan väkivallan uhrien keskuudessa, sekä palvelujen ja infrastruktuurin parantamiseen;

16. katsoo, että älykkään erikoistumisen ja talouden monipuolistamisen strategiat voisivat synnyttää lisää mahdollisuuksia maaseutualueilla; korostaa erityisesti, että on erittäin tärkeää sisällyttää älykkäiden kylien käsite koheesiopolitiikkaan ja tukea nimenomaisesti

älykkäiden kylien kehittämistä joustavalla rahoituksella ja yhdennetyllä lähestymistavalla, sillä kyseessä on innovatiivinen väline, jolla parannetaan elämänlaatua ja elvytetään maaseutualueita ja palveluja digitaalisen ja sosiaalisen innovoinnin sekä työtilojen edistämisen kaltaisten aloitteiden avulla, työntekijöiden, myös etätyöntekijöiden, houkuttelemiseksi ja paikallistalouksien elvyttämiseksi;

17. kannustaa toteuttamaan hankkeita, joilla edistetään taloudellista ja sosiaalista kestävyyttä ja muun muassa tuetaan yrittäjyyttä maaseutualueilla, maaseutumatkailua sekä innovointiin ja digitalisaatioon perustuvia uusia liiketoimintamalleja;

18. kehottaa komissiota varmistamaan, että tulevassa koheesiopolitiikassa on vahva ja kokonaisvaltainen maaseudun kehittämisen ulottuvuus niin, että kaikki poliittiset aloitteet ovat yhdenmukaisia alueellisten erojen vähentämistä koskevan tavoitteen kanssa; katsoo, että on olennaisen tärkeää määritellä pitkän aikavälin strategioita, joilla voidaan tukea maaseutua, joiden keskiössä ovat yhteenkuuluvuuden ja kestävyyden periaatteet ja joilla tarjotaan tarvittavat välineet väestökehitykseen liittyviin, sosiaalisiin ja talouden haasteisiin vastaamiseksi, ja että näin voidaan taata, että nämä alueet eivät autioidu, vaan niistä voi tulla Euroopan tulevaisuuden keskeisiä toimijoita ilman riippuvuutta jatkuvista poikkeustoimista; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tukemaan maaseutualueiden merkittävää kehittämistä tulevassa koheesiopolitiikassa ja sitoutumaan alueellisten infopisteiden perustamiseen ja tarjoamaan alustan ja taloudellista tukea, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vaihtaa rahoitusmahdollisuuksia koskevia tietoja ja parhaita käytänteitä, jotta ne voivat tehokkaasti tukea ja avustaa paikallisviranomaisia resurssien hallinnassa ja kehitysaloitteiden toteuttamisessa; korostaa lisäksi, että alue-, paikallis- ja maaseutuviranomaisten tehokas osallistuminen ja vahvat hallinnolliset valmiudet ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta liiallista hallinnollista rasitetta ja tuensaajia koskevia monimutkaisia vaatimuksia voidaan vähentää ja koheesiopolitiikan varoja panna täytäntöön tehokkaasti; korostaa, että useista rahastoista rahoittaminen vaikuttaa edelleen vaikealta joissakin maissa, ja kehottaa komissiota lisäämään maaseuturahaston ja koheesiopolitiikan rahastojen välistä täydentävyyttä;

19. korostaa, että maaseutualueiden elvyttämiseksi tarvitaan yhtenäinen eurooppalainen strategia, johon kuuluisi muun muassa bioalueiden kehittäminen siten, että tunnustetaan niiden potentiaali monipuolistaa maaseudun taloutta kohdentamalla verotuksellisia, taloudellisia ja sosiaalisia toimenpiteitä aktiivisen väestön säilyttämiseksi; painottaa myös, että kannattaa ottaa käyttöön kannustimia, joilla rohkaistaan terveydenhuoltoalan, koulutuksen ja julkishallinnon ammattilaisia muuttamaan, ja painottaa paikallisviranomaisten ja yksityisen sektorin välisten

kumppanuuksien merkitystä uusien työpaikkojen syntymisen kannalta;

20. korostaa, että yhdennettyjä alueellisia investointeja koskevien suunnitelmien laajentaminen ja niiden täyden potentiaalin hyödyntäminen voisivat tehdä niistä yhdennetyn alueellisen, paikallisen ja maaseudun kehittämisen kulmakiven; korostaa, että yhdennettyjen alueellisten investointien roolin vahvistaminen maaseutualueilla on olennaisen tärkeää alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi, yhteyksien parantamiseksi ja osallistavan talouskasvun vauhdittamiseksi tukemalla maatalouden, maaseudun pk-yritysten, matkailun ja uusiutuvan energian kaltaisia keskeisiä aloja; kehottaa lisäksi lisäämään joustavuutta yhdennettyjen alueellisten investointien täytäntöönpanossa, lisäämään määrärahoja ja vahvistamaan synergioita muiden EU:n rahoitusmekanismien kanssa, mukaan lukien Leader-ohjelma ja yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen (CLLD), jotka ovat keskeisiä välineitä alhaalta ylöspäin suuntautuvan osallistavan maaseudun kehittämisen edistämiseksi sekä elävien ja kukoistavien paikallisten maaseututalouksien säilyttämiseksi ja palauttamiseksi, vaikutusten maksimoimiseksi ja alue- ja paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan aktiiviseksi osallistamiseksi kumppanuusperiaatteen mukaisesti;

21. ehdottaa, että kaikki asiaankuuluvat komission pääosastot suorittavat toimintapolitiikkojensa alueellisten vaikutusten arvioinnin vähintään kahdesti ohjelmakautta kohti; uskoo, että näiden arviointien avulla voitaisiin määrittää täsmällisempi perustaso ja kartoittaa keinoja ottaa maaseutualueiden erityispiirteet paremmin huomioon EU:n toimintapolitiikoissa;

22. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimittaisesti kaikkia toimenpiteitä, joilla tuetaan maaseutu-, sisämaa-, vuoristo- ja saaristoalueita ja syrjäisimpiä alueita sekä rajat ylittäviä alueita ja EU:n ulkorajojen alueita, kuten Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan rajoilla sijaitsevia alueita, jotka ovat kärsineet eniten sodasta, taloudellisten häiriöiden lieventämiseksi ja niiden tulevaisuuden ja vaurauden varmistamiseksi; panee tyytyväisenä merkille uuden rajat ylittävien ratkaisujen helpottamista koskevan asetuksen ja pyytää jäsenvaltioita panemaan sen täytäntöön ja tehostamaan rajat ylittävien alueiden välistä yhteistyötä mittakaavaetujen mahdollistamiseksi tarjottaessa peruspalveluja ja infrastruktuuria näillä maaseutualueilla;

23. painottaa EU:n maaseutualueiden moninaisuutta ja toteaa, että niiden pitkän aikavälin visio edellyttää maaseudun tarpeisiin ja resursseihin räätälöityjä ratkaisuja samalla kun vahvistetaan kestävän kasvun pitkän aikavälin strategioita; korostaa tässä yhteydessä tarvetta ottaa täysimääräisesti mukaan paikallis- ja alueviranomaiset, joilla on parhaat edellytykset tunnistaa nykyiset haasteet ja tarpeet alue- ja paikallistasolla; korostaa, että on tärkeää

säilyttää kumppanuusperiaatteeseen ja monitasoiseen hallintoon perustuva koheesiopolitiikan hajautettu ohjelmasuunnittelu- ja täytäntöönpanomalli ja alhaalta ylöspäin suuntautuva paikkalähtöinen lähestymistapa; kehottaa siksi ottamaan alue- ja paikallisviranomaiset vahvasti mukaan, jotta varmistetaan paikallis- ja alueviranomaisten mahdollisuus saada koheesiopolitiikan varoja suoremmin, vähennetään byrokraattista monimutkaisuutta ja lyhennetään maksuaikoja yksinkertaisemmilla menettelyillä, intuitiivisilla digitaalisilla alustoilla ja lisäämällä paikallisille edunsaajille annettavaa teknistä tukea; ehdottaa, että kannustetaan käyttämään maaseutualueiden pieniin hankkeisiin ennakkorahoitus- ja ennakkomaksujärjestelmiä;

24. korostaa, että keskittäminen voi johtaa byrokraattiseen tehottomuuteen ja viivästyksiin varojen käytössä, mikä vähentää viime kädessä EU:n maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen investointien tehokkuutta;

25. korostaa, että maaseudun kehittämispolitiikkojen hallinnointia koskevan lähestymistavan täytäntöönpanon on oltava koordinoitua, yhtenäistä ja monialaista ja että monitasoisen lähestymistavan vahvistaminen toissijaisuusperiaatteen mukaisesti on olennaisen tärkeää sen onnistumisen varmistamiseksi;

26. korostaa, että selviytymiskyky on olennaisessa asemassa, jotta viranomaiset paikallis- ja aluetasolla voivat lieventää äkillisiä haasteita, sopeutua niihin ja toipua niistä varmistaen yhteisön hyvinvoinnin, turvallisuuden ja pitkän aikavälin kestävyyden;

27. kehottaa osoittamaan riittävän osuuden koheesiopolitiikan rahoituksesta raja-alueille ja kehottaa tässä yhteydessä lisäämään eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymien (EAYY) riippumattomuutta hankkeiden valinnassa ja varojen käytössä erityisesti nimeämällä EAYY:t Interreg-ohjelmien hallintoviranomaisiksi ja vahvistamalla niiden institutionaalisia ja taloudellisia valmiuksia; suosittaa lisäksi, että EAYY:t saavat merkittävämmän roolin pyrittäessä saavuttamaan toimintapoliittinen tavoite 5 eli lähentämään Eurooppaa ja sen kansalaisia toisiinsa;

28. korostaa tarvetta vahvistaa demokraattista ja poliittista osallistumista maaseutualueilla edistämällä aktiivista kansalaisvaikuttamista ja digitaalisia välineitä; kehottaa komissiota tukemaan aloitteita, joilla edistetään paikallisia demokraattisia prosesseja kaupunki- ja maaseutualueiden välisen yhteenkuuluvuuden parantamiseksi;

29. painottaa, että maaseutualueiden on voitava tarjota laadukkaita yleishyödyllisiä peruspalveluja väestölle sen toimeentulon parantamiseksi ja hyödyntää vahvuuksiaan kestävän kehityksen saavuttamiseksi, mihin niiden on saatava riittävästi taloudellista tukea; korostaa siksi tarvetta tarjota erityisesti haavoittuvassa

asemassa oleville henkilöille ja vammaisille henkilöille yhtäläiset mahdollisuudet käyttää kaikkia terveydenhuoltopalveluja, liikenne- ja yhteyspalveluja, mukaan lukien innovatiiviset liikkumisratkaisut, kohtuuhintaista asumista koskevia erityissuunnitelmia, vesipalveluja, koulutuspalveluja, digitaalista infrastruktuuria ja muita peruspalveluja, kuten posti- ja pankkipalveluja ja varmistaa niiden saavutettavuus ja kohtuuhintaisuus, jotta voidaan taata asianmukaiset elinolot; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan rahoituksen ja räätälöityjen tukitoimien saatavuutta yhteisötalouden aloitteille, joilla vastataan paikallisiin tarpeisiin ja edistetään aluekehitystä, ja samalla vahvistamaan maaseudun pk-yrityksille tarjottavaa taloudellista tukea erityisesti helpottamalla rahoituksen saatavuutta ja osallistumista osuuskuntiin ja paikallisiin arvoketjuihin, jotka edistävät talouden monipuolistamista;

30. korostaa vesivarojen strategista merkitystä maaseutualueille ja painottaa tarvetta tarjota riittävät varat vesiverkoston kunnossapitoon ja nykyaikaistamiseen koheesiopolitiikan ja maaseudun kehittämisohjelmien puitteissa; suosittaa erityisesti toteuttamaan toimia vesivuotojen torjumiseksi, toimitusjärjestelmien tehostamiseksi ja vesivarojen kestävän käytön edistämiseksi maaseutualueilla;

31. katsoo, että on tärkeää keskittyä enemmän ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, joilla parannetaan Euroopan maaseudun kykyä selviytyä luonnonkatastrofeista; toteaa, että yhdennetty lähestymistapa vesivarojen hoitoon on olennaisen tärkeä, jotta voidaan samanaikaisesti ehkäistä tulvia ja torjua kuivuutta, sillä nämä ovat monilla maaseutualueilla yhä merkittävämpiä riskejä sekä maatalous- että elintarvikealalla; toteaa, että tilanteen mukaan patojen ja altaiden rakentaminen tai olemassa olevien laitosten parantaminen on ensisijainen tavoite ja samalla on löydettävä tasapaino rakennetun infrastruktuurin ja suhteellisen edullisten pehmeiden toimenpiteiden välillä erityisesti siksi, että ne voivat muodostaa puhtaan energianlähteen; toteaa, että vaikka koheesiopolitiikalla tuetaan jo aloitteita tällä alalla, tarvitaan täydentäviä hankkeita ja lisäinvestointeja, jotka ovat yhdenmukaisia kansallisten ja alueellisten riskinhallintastrategioiden kanssa, jotta voidaan taata, että maaseutualueet ovat paremmin valmistautuneita ja kykenevät kestämään ilmastoon liittyviä äärimmäisiä sääilmiöitä;

32. korostaa luonnonkatastrofien, aavikoitumisen ja veden niukkuuden kaltaisten ilmastoriskien aiheuttamaa kasvavaa uhkaa monilla Euroopan maaseutualueilla, erityisesti eteläisessä Euroopassa ja Välimeren alueella; kehottaa komissiota edistämään tulevaisuuteen suuntautuvia sopeutumisstrategioita kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, mukaan lukien vesihuolto, häiriönsietokykyinen infrastruktuuri ja katastrofivalmius, ja kehottaa investoimaan innovatiiviseen vesi-infrastruktuuriin, kuten käsitellyn jäteveden uudelleenkäyttöön ja älykkäisiin kastelujärjestelmiin sekä sadeveden keräämiseen tarkoitettujen altaiden rakentamiseen;

33. huomauttaa, että maaseutualueet kärsivät keskeisten terveydenhuoltopalvelujen rajallisesta saatavuudesta sekä tilojen ja terveydenhuollon ammattilaisten puutteesta, ja näin ollen kehottaa parantamaan laadukkaan terveydenhuollon saatavuutta, mielenterveyspalvelut mukaan lukien;

34. kehottaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia takaamaan keskeiset palvelut, jotka ovat välttämättömiä maaseutualueiden kehitykselle, välttämällä asettamasta maaseutualueiden terveydenhuoltopalveluille taloudellisia vaatimuksia, jotka johtavat ensiapuyksiköiden tai perustason sairaalayksiköiden, joita olisi vahvistettava, sulkemiseen tai niiden määrän supistumiseen;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään liikkuvia lääkintäyksiköitä ja terveydenhuollon etäpalveluja koskevan suunnitelman ja vahvistamaan terveydenhuoltopalveluja, mukaan lukien kylpylähoitopalvelut, yhteisöterveydenhoitajat ja digitaaliset terveysratkaisut sekä kannustimet maaseudulla ja syrjäisillä alueilla työskenteleville lääkäreille;

36. kehottaa komissiota sisällyttämään sähköistä terveydenhuoltoa koskevaan strategiaansa erityisiä toimia maaseutualueiksi määritettyjä alueita varten, jotta paikallisille terveydenhuoltoyksiköille voidaan tarjota konkreettista tukea teknologiseen päivittämiseen ja edistää näiden yksiköiden tarjoamia palveluja; korostaa, että jäsenvaltioille olisi myös tarjottava maaseutualueisiin keskittyvä seulontaohjelma ja lisäksi olisi tarjottava hallinnollista tukea suunnitelmien ja ennaltaehkäisyrekistereiden laadintaan; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon näiden alueiden erityispiirteet ja kannustamaan apteekkien perustamista maaseudulle, jotta voidaan erityisesti mukauttaa apteekkiverkostoja maaseutualueiden tarpeisiin ja koordinoida lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden toimituksia siten, että terveydenhuoltoyksiköiden tarpeet voidaan virtaviivaistaa ja mukauttaa vastaamaan kulloistakin aluetta; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan näiden maaseudun apteekkien tarjoamaa perusterveydenhuoltoa ja tukipalveluja;

37. korostaa infrastruktuurin kehittämisen keskeistä merkitystä maaseudun talouskasvulle ja sosiaaliselle kasvulle, sillä ne edellyttävät liikennejärjestelmiä, erityisesti julkisen liikenteen järjestelmiä, joilla voidaan tarjota paremmat yhteydet ja keskeisten palvelujen saatavuus, energiaverkkoja, uusiutuvat energialähteet mukaan lukien, ja asianmukaista infrastruktuuria digitaalisia yhteyksiä varten; toteaa erityisesti, että liikenteen ja digitaalisten yhteyksien laatua olisi parannettava sen takaamiseksi, että ihmiset pääsevät helposti työpaikoille, kouluihin, sairaaloihin ja työllistymismahdollisuuksien pariin sekä käyttämään julkisia palveluja; korostaa, että maantie-, rautatie- ja meriliikenneyhteyksiä on kehitettävä tai parannettava EU:n yhteisrahoittamien ohjelmien avulla, jotta voidaan vähentää maaseutualueiden eristyneisyyttä

erityisesti kaupunkikeskuksista, kaventaa nykyistä kuilua ja helpottaa ihmisten ja tavaroiden kestävää liikkuvuutta; kehottaa laatimaan kattavan strategian, jolla parannetaan liikkuvuutta maaseutualueilla keskittyen voimakkaasti kestävyyteen, latausinfrastruktuurin kasvattamiseen ja sähköisen liikkuvuuden edistämiseen; korostaa, että tarvitaan kohdennettuja investointeja joukkoliikenteeseen, jaetun liikkumisen ratkaisuihin ja vaihtoehtoisiin liikennemalleihin, jotta maaseudun väestölle voidaan taata saavutettavuus ja liikenneyhteydet;

38. korostaa, että maaseutu- ja kaupunkialueiden välinen digitaalinen kuilu on edelleen merkittävä, mikä haittaa kaikkien asukkaiden yhtäläisiä mahdollisuuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan investointeja laajakaistayhteyksiin, myös 5G:hen, mobiiliverkon kattavuuden parantamiseen, nopeisiin internetverkkoihin, digitaalisiin viljelyratkaisuihin ja maaseudun innovointikeskittymiin ja varmistamaan, että digitalisaatio hyödyttää maaseutuyhteisöjä, ja kiinnittämään samalla erityistä huomiota alueisiin, jotka ovat vähemmän valmistautuneita tähän muutokseen, syrjäiset ja syrjäisimmät alueet mukaan lukien; korostaa, että nämä investoinnit ovat ratkaisevan tärkeitä tuottavuuden lisäämiseksi, pientilojen yrittäjyyden tukemiseksi, etätyön helpottamiseksi, sähköisten palvelujen ja verkko-opetuksen saatavuuden parantamiseksi ja sen varmistamiseksi, että maaseutualueet pysyvät kilpailukykyisinä digitaalisella aikakaudella; korostaa, että tarvitaan digilukutaitoa ja ammattikoulutusta koskevia aloitteita, joilla voidaan tukea digitaalisten teknologioiden integrointia osaksi maaseudun elinkeinoelämää ja kuroa umpeen olemassa olevia teknologisia ja taloudellisia eroja;

39. painottaa sotilaallisen liikkuvuuden, maaseudun infrastruktuurin kehittämisen ja alueellisen turvallisuuden merkitystä ja niiden välisiä kytköksiä; korostaa EU:n sotilaallisen liikkuvuuden verkoston ja Euroopan laajuisen liikenneverkon päällekkäisyyttä;

40. kehottaa laatimaan maaseutualueille strategioita tyhjillään olevien rakennusten käsittelyä ja vaihtoehtoisten asumismuotojen edistämistä varten, mukaan lukien kohtuuhintaiset asunnot, kunnostushankkeet ja sukupolvien välinen asuminen; korostaa, että tarvitaan kannustimia tyhjien kiinteistöjen käyttötarkoituksen muuttamiseen, yhteisölähtöisten asumisaloitteiden tukemiseen sekä kestävien ja osallistavien asuinympäristöjen varmistamiseen;

41. korostaa, että on tärkeää edistää ensisijaisia nuoria tukevia politiikkoja, sillä nuoret muodostavat suurimman osan maaltamuuttajista, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että oikeus jäädä kotiseudulle -periaatetta sovelletaan tehokkaasti kohdennetuilla toimenpiteillä, joiden tarkoituksena on hillitä maaseutualueiden väestökatoa ja kannustaa lahjakkaita ihmisiä jäämään sinne; katsoo, että yksilöille, jotka haluavat osallistua paikallisyhteisöjensä kehittämiseen, olisi tarjottava runsaasti

mahdollisuuksia ja että näin ollen on kiireellisesti poistettava esteet ja kaupunki- ja maaseutualueiden nuorten väliset merkittävät erot, jotka liittyvät laadukkaan koulutuksen saatavuuteen, taloudelliseen riippumattomuuteen, sosiaaliseen ja poliittiseen osallistumiseen sekä sukupolvien väliseen sosiaaliseen vuorovaikutukseen; pyytää kehittämään konkreettisia toimenpiteitä ja kohdennettuja rahoitusohjelmia, mukaan lukien komission laatima aivovuotoa koskeva toimintasuunnitelma, jotta voidaan tukea nuoria ja nuoria yrittäjiä tarjoamalla heille kaikki välineet ja resurssit, joita he tarvitsevat saadakseen maatalousmaata, työpaikkoja ja liiketoimintamahdollisuuksia; toteaa, että tällaisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava julkisten palvelujen sekä koulutus- ja kulttuuripalvelujen saatavuuden parantaminen, asuntojen ja matalakorkoisten lainojen saatavuus ja veroasioita koskeva toissijaisuusperiaate asianmukaisesti huomioon ottaen verokannustimet, joilla autetaan nuoria rakentamaan vakaa tulevaisuus heidän toiveidensa mukaisesti ilman, että heidän tarvitsee jättää kotipaikkansa, sekä kannustimien luominen maaseudulle asettumiseksi tai sinne palaamiseksi; pitää siksi tarpeellisena edistää toimenpiteitä maaseudun talouden monipuolistamiseksi hyödyntämällä paikallista potentiaalia, myös maatalous- ja matkailualojen ulkopuolella, ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseksi;

42. korostaa, että on tärkeää edistää ammatillista koulutusta samalla kun edistetään nuorten johtamia aloitteita ja nuorten epävirallista oppimista maaseutualueiden talouteen liittyvien erityistaitojen kehittämiseksi sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja laadukkaiden työpaikkojen välineenä, jotta voidaan torjua väestökatoa näillä alueilla;

43. korostaa, että valistus- ja tiedotuskampanjoilla on keskeinen rooli edistettäessä erilaisia koulutuskampanjoita ja ohjelmia ja että on tärkeää tehdä niistä kiinteä osa koulujen opetussuunnitelmia; korostaa, että koulunkäynnin keskeyttämistä koskevat tiedot ovat yhä huolestuttavampia, ja kehottaa tämän vuoksi kansallisia ja paikallisia viranomaisia järjestämään koulujärjestelmänsä uudelleen, jotta ne takaavat oikeuden koulutukseen alueellaan, pitäen mielessä niiden mahdollisesti kohtaamat vakavat ja objektiiviset vaikeudet; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia välttämään olemassa olevien oppilaitosten hallintorakenteiden yhdistämistä näillä alueilla;

44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään uusia tuettuja luotonsaantimahdollisuuksia, joilla voidaan tukea nuoria yrittäjiä ja naisia heidän toiminnassaan, myös vaihtoehtoisten vakuuksien muodossa luoton saamiseksi; kehottaa myöntämään taloudellista tukea nuorten viljelijöiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi, mikä varmistaisi maaseudun elinkeinoelämän kasvun;

45. panee tyytyväisenä merkille Euroopan investointipankkiryhmän (EIP-ryhmä) myöntämän uuden 3 miljardin euron lainarahoituspaketin maataloudelle, metsätaloudelle ja kalastukselle koko Euroopan alueella konkreettisena aloitteena, jolla voidaan korjata maataloudessa ja biotaloudessa toimivien pk-yritysten rahoitusvajetta ja edistää nuorten viljelijöiden ja naisten rahoituksen saantia; kehottaa EIP-ryhmää selvittämään uusia tukimuotoja, joilla voidaan tarjota likviditeettiä maatalouden ja maaseudun arvoketjujen toimijoille;

46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään paikallisia startup-yrityksiä ja kannustinohjelmia, joilla autetaan nuoria palaamaan maaseutualueille ja ostamaan ja kunnostamaan asuntoja siellä;

47. kehottaa komissiota perustamaan eurooppalaisen maaseutualueiden nuorisoyrittäjyysrahaston, jossa keskitytään erityisesti korkean nuorisotyöttömyyden ja aivovuodon koettelemiin alueisiin; toteaa, että tästä rahastosta olisi tuettava maaseudun startup-yrityksiä, innovatiivista maataloutta, kestävää matkailua ja digitalisaatiota erityisten rahoitusvälineiden ja verokannustimien avulla;

48. kehottaa kiinnittämään huomiota tarpeeseen taata, että kaikilla on yhtäläiset mahdollisuudet hankkia laadukasta osaamista ammatillisten tavoitteidensa saavuttamiseksi sekä osallistua ammatilliseen koulutukseen; pitää valitettavana, että maaseudulla monilla aloilla naisilla ei tällä hetkellä ole yhtäläisiä työmahdollisuuksia ja -ehtoja, sillä usein heillä on lisähaasteita, kuten vähäiset työllistymismahdollisuudet, puute riittävistä työ- ja yksityiselämää tasapainottavista toimista sekä lastenhoitopalvelujen puute; korostaa tarvetta edistää naisten työllistymiselle suotuisia olosuhteita, joissa tuetaan kaikkia perheitä ja varmistetaan laadukkaat varhaiskasvatusjärjestelmät sekä vanhemmille annettava tuki;

49. kehottaa lisäämään maaseutualueiden naisille annettavaa tukea erityisesti toimenpiteillä, joilla parannetaan työn, koulutuksen, terveydenhuollon ja sosiaalisen infrastruktuurin saatavuutta sekä suojelua väkivallalta ja väkivallan ehkäisyä ja siten edistetään naisten taloudellista ja sosiaalista osallistumista; korostaa, että olisi otettava käyttöön kohdennettuja ohjelmia maaseutualueiden naisyrittäjien tukemiseksi heidän taloudellisen riippumattomuutensa vahvistamiseksi;

50. korostaa, että naisten tukeminen maaseutualueilla on välttämätöntä monista syistä, joihin kuuluvat sukupuolten tasa-arvon, talouskasvun ja yhteisöjen kehittämisen edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja ympäristön kestävyyden varmistaminen; korostaa, että naisilla on monitahoinen rooli maaseudun kehittämisessä sekä työntekijöinä, viljelijöinä että yritysten omistajina, ja korostaa, että heidän merkityksensä maaseutualueilla ja paikallistalouksissa usein sivuutetaan; korostaa, että sosiaalista rakennetukea ja

aluekehitysohjelmia suunniteltaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota maaseudun naisiin; korostaa, että näiden esteiden poistaminen on ratkaisevan tärkeää, jotta naisten vaikutusmahdollisuuksia voitaisiin lisätä ja heidän koko potentiaalinsa voitaisiin hyödyntää maaseutuyhteisöissä;

51. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään tietoisuutta nykyisistä ja tulevista rahoitusmahdollisuuksista, joita EU tarjoaa maaseutualueiden naisyrittäjille, ja helpottamaan heidän mahdollisuuksiaan saada taloudellista tukea; kannustaa jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisviranomaisia hyödyntämään nykyisiä EU:n rakenne- ja investointirahastoja niin, että niitä kohdennetaan naisyrittäjien tukemiseen;

52. kehottaa toteuttamaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä työllisyyspolitiikkoja ja kohdennettuja toimenpiteitä, joilla edistetään parempaa työ- ja yksityiselämän tasapainoa maaseutualueilla, mukaan lukien joustavat työskentelymallit, digitaaliset työmahdollisuudet, parempi vapaa-ajan ja koulutustarjonta sekä perheiden yhteisöllisten hoito- ja tukirakenteiden edistäminen;

53. kehottaa komissiota hyväksymään toimenpiteitä maaseutualuetta tukevan, ympäristöystävällisemmän ja EU:n elintarviketurvan takaavan perheviljelymallin suojelemiseksi; korostaa tarvetta luoda EU:n kannustinjärjestelmä, jolla rajoitetaan maatalousmaan kertymistä yksityisiin investointirahastoihin ja siitä johtuvaa maan hinnan nousua; vaatii suojelemaan pieniä ja keskisuuria tiloja vahvistamalla osuuskuntien ja ammattiviljelijöiden roolia EU:n politiikoissa; kannustaa lisäksi jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimia näiden tilojen tukemiseksi yksinkertaistamalla luoton saatavuutta, nykyaikaistamalla maaseudun infrastruktuuria ja antamalla uutta pontta maatalousosuuskunnille;

54. korostaa maatalouden ja maatalouselintarviketeollisuuden keskeistä tehtävää ruoantuotannossa, EU:n elintarviketurvan varmistamisessa ja työpaikkojen luomisessa ja toteaa, että tätä tehtävää on pidettävä arvossa, sillä nämä alat muodostavat paikallisen talouden tukipilarin ja keskeisen tekijän kestävän maankäytön varmistamisessa ja lisäksi ne vauhdittavat kasvua ja kehitystä sisämaa- ja maaseutualueilla, jotka usein tunnetaan kansainvälisesti niille tyypillisistä huipputuotteista; toteaa, että viljelijöitä on tarpeen tukea innovoinnin ja monipuolistamisen tiellä ja samalla on edistettävä maatilojen kilpailukykyä; katsoo, että kestävämpään malliin siirtyminen edellyttää tasapainoista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon paikalliset erityispiirteet ja maaseutuyhteisöjen taloudelliset tarpeet ilman, että määrätään muutoksia, jotka saattavat vaarantaa niiden pitkän aikavälin kehityksen; kehottaa tähän liittyen komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan voimakkaita ja kohdennettuja toimia, joilla hillitään maatilojen määrän vähenemistä ja kannustetaan sukupolvenvaihdoksia vähentämällä liiallista sääntelytaakkaa ja varmistamalla oikeudenmukaiset markkinaolosuhteet; kehottaa

myöntämään riittävästi tukea elintarvikeomavaraisuudelle ja viljelyn monipuolistamiselle; korostaa etenkin syrjäisimpien alueiden ja niiden maaseutualueiden erityisiä rakenteellisia haasteita;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita elintarviketurvan vahvistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että eurooppalaiset viljelijät eivät joudu kilpailemaan epäreilusti sellaisten tuotteiden kanssa, jotka eivät täytä samoja ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia vaatimuksia, valvomaan EU:hun tuotavien maataloustuotteiden tuotantovaatimusten ehdotonta vastaavuutta, ja kehottaa tässä yhteydessä komissiota varmistamaan, että kauppasopimuksissa noudatetaan eurooppalaisia maatalouden standardeja ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n viljelijöille;

56. toteaa, että vihreän siirtymän kunnianhimoisista tavoitteista seuraa sekä mahdollisuuksia että riskejä EU:n maataloudelle; korostaa, että tilojen määrä väheni EU:ssa vuosien 2005 ja 2020 välisenä aikana noin 37 prosentilla ja kehottaa tähän liittyen komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla hillitään tilojen määrän vähenemistä ja tuetaan niiden tulotasoa ja kilpailukykyä, jotta voidaan torjua näiden alueiden autioitumista ja kannustaa sukupolvenvaihdoksiin;

57. huomauttaa tarpeesta yksinkertaistaa hallinnollisia menettelyjä EU:n varojen saamiseksi vähentämällä viljelijöiden ja maaseudun pienten yritysten hallinnollisia rasitteita ja parantamalla koordinointia varojen hallinnointiin osallistuvilla institutionaalisilla tasoilla sen takaamiseksi, että varoja myönnetään entistä tehokkaammin ja kohtuullisemmassa ajassa;

58. huomauttaa myös, että näiden alueiden, yritysten ja tilojen sekä maa- ja metsätalousmaiden omistajien on saatava riittävää taloudellista tukea, joka on tarkoitettu myös laitteiden hankintaan ja ylläpitoon, jotta voidaan parantaa Euroopan kilpailukykyä;

59. on täysin tietoinen siitä, että maaseutualueet ovat keskeisessä asemassa vihreässä ja digitaalisessa siirtymässä; korostaa, että siirtymät on toteutettava asteittain saavutettavissa olevien tavoitteiden mukaisesti; kehottaa tässä yhteydessä kytkemään EU:n rahoituksen paremmin ympäristön kestävyyteen ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun;

60. korostaa tarvetta tukea niitä Euroopan alueiden maaseutuyhteisöjä, jotka ovat joutuneet kärsimään eniten ukrainalaisten maataloustuotteiden kaupasta tai viennistä;

61. korostaa korvaavien toimenpiteiden merkitystä viljelijöille ja maaseudun yrityksille sen varmistamiseksi, että ekologinen siirtymä on oikeudenmukainen ja käytännönläheinen eikä johda uusiin sosioekonomisiin eroihin; korostaa, että tämän siirtymän onnistumisen kannalta on keskeisen tärkeää saada kaikki

sidosryhmät, varsinkin viljelijät ja metsäalan toimijat, osallistumaan kattavasti ja tekemään yhteistyötä;

62. korostaa, että maatalouden edistäminen on välttämätön osa maaseudun kehittämisstrategiaa, mutta yksinään se ei riitä, koska kaikki maaseutualueiden ihmiset eivät työskentele maatalousalalla tai elä maatalouden rakenteissa;

63. toteaa, että matkailu toimii usein merkittävänä tulonlähteenä maaseudulla, vuoristo- ja saaristoalueilla, syrjäisimmillä alueilla ja Välimeren alueella ja sillä on potentiaalia kannustaa työpaikkojen luomista ja yrittäjyyttä sekä houkutella näille alueille yhä suurempia vierailijamääriä, jotka haluavat kokea luontoon, perinteisiin ja kulttuuriperintöön liittyviä ainutlaatuisia kokemuksia; katsoo tästä syystä, että matkailua olisi tuettava investoimalla maaseudun talouteen synergiassa maatalous-, kalastus-, elintarvike- ja kulttuurialojen kanssa ja että EU:n olisi edistettävä näiden alojen rinnakkaiseloa ja kehittämistä edelleen;

64. painottaa, että maaseutu- ja maatilamatkailu voi olla maataloutta täydentävä elinkeino, joka tarjoaa mahdollisuuksia monipuolistaa maataloudesta saatavia tuloja ja edistää maaseutualueiden kehittämistä, ja että näin ollen olisi osoitettava varoja matkailun ja hotelli- ja ravintola-alan kehittämiseen;

65. korostaa tarvetta edistää maaseutumatkailua kestävällä tavalla; korostaa, että on tärkeää optimoida matkailun taloudelliset hyödyt maaseutualueille ja samaan aikaan minimoida matkailun mahdolliset kielteiset vaikutukset paikallisyhteisöihin ja ekosysteemeihin;

66. korostaa, että on tärkeää suojella kielivähemmistöjä ja edistää niiden asemaa EU:n maaseutualueilla ja tunnustaa ne erottamattomaksi osaksi Euroopan kulttuuriperintöä ja alueellisen kehityksen moottoriksi; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan koheesiopolitiikan varoja kielten aseman edistämistä, koulutusta, kulttuurimatkailua ja paikallista yrittäjyyttä koskevien hankkeiden tukemiseen, kun ne liittyvät alueiden kielellisiin ja kulttuurisiin perinteisiin;

67. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään matkailua maaseutualueilla sekä väestökadosta kärsivillä tai sen vaarassa olevilla alueilla rahoittamalla aloitteita, joilla tuetaan historiallisia kyliä ja perinteisiä paikallisia tuotteita, ja luomalla uusia viherväyliä ja muita luontoreittejä sekä ottamalla käyttöön merkin, jolla annetaan tunnustusta maaseutu- ja luontomatkailun kannalta huomattaville ympäristöille rannoille myönnettävän ”sinisen lipun” tavoin;

68. toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa kunnilla on ratkaiseva asema alueellisen talouskehityksen edistäjinä ja että ne hyötyvät paikallisista talouksistaan saatavista huomattavista verotuloista; painottaa, että nämä tulot voivat kannustaa kuntia investoimaan

EU:n koheesiorahastojen varoja tulevan veropohjansa kasvattamiseen, paikallisen pitkän aikavälin talouskasvun edistämiseen ja pitkän aikavälin verotulojen turvaamiseen; kehottaa siksi komissiota toissijaisuusperiaatetta veroasioissa asianmukaisesti noudattaen käynnistämään vuoropuhelun mahdollisista eduista, joita aiheutuisi taloudellisista toiminnoista perittävien verojen jakamisesta kuntien kanssa;

69. pitää kiinni siitä, että liiallinen byrokratia ei saisi estää viljelijöitä keskittymästä kestävään elintarviketuotantoon ja maaseudun talouden kehittämiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään tuleviin koheesiopolitiikkaa koskeviin asetuksiin vahvan maaseutu-ulottuvuuden ja edistämään ensisijaisesti parempaa sääntelyä, jotta voidaan vähentää hallinnollista taakkaa ja toteuttaa toimia, joilla varmistetaan maaseutuyritysten, erityisesti pk-yritysten, osuuskuntien ja kansalaisvetoisten yhteisöjen kilpailukyky, ja edistämään varojen helpompaa ja tehokkaampaa saatavuutta, kustannusten vähentämistä ja yksinkertaistettuja EU:n rahoituksen haku- ja arviointiprosesseja erityisesti pienten edunsaajien osalta; toistaa, että menettelyjen optimointi, byrokratian vähentäminen ja avoimuuden lisääminen on välttämätöntä käytettävissä olevien resurssien saatavuuden parantamiseksi; kehottaa näin ollen komissiota tarjoamaan asianmukaista neuvontapalvelua ja teknistä apua hallintoviranomaisille ja siten myös kasvattamaan varojen käyttöasteita;

70. kehottaa soveltamaan integroidumpaa lähestymistapaa EU:n teollisuus- ja koheesiopolitiikan välillä ja varmistamaan, että aluekehitysstrategiat ovat yhdenmukaisia teollisuuden muutosprosessia koskevien toimien kanssa erityisesti pohjoisilla, harvaan asutuilla alueilla;

71. korostaa teknologia-alan pk-yritysten merkitystä maaseudun digitalisaation ja talouden häiriönsietokyvyn kannalta; kehottaa komissiota varmistamaan, että julkisilla toimenpiteillä tuetaan paikallisia yrityksiä ja edistetään lähitalouksia välttäen kriteerejä, jotka saattavat haitata pienempiä yrityksiä;

72. korostaa tarvetta yhdenmukaistaa paremmin olemassa olevat aluekehitysvälineet ja rakennerahastot, mukaan lukien aloitteet kuten osaamispotentiaali käyttöön ja kaupunginjohtajien energia- ja ilmastosopimus;

73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.